

20. Týždeň v Cezročnom období, cyklus C“

Oznamy:

- Upratovanie Hertník rodiny: Poláková 339, Tomahoghová 1, Tomahoghová 2, Harčarufková 3
- Spovedanie 1/2 hod. pred sv. omšou. Podľa potreby aj po sv. omši.
- V spravodají sú informácie o pohrebe kardinála Jozefa Tomka.
- Na slávnosť Nanebovzátia Panny Márie bude požehnanie bylín a kvetov (stačí symbolický košík).

15.08.2022 Pondelok PRIKAZANÁ SLÁVNOST': Nanebovzatie Preblahoslavenej Panny Márie (slávnosť)	08:00 ..... 17:00 18:30	Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Ondreja - 50 rokov života - č. 128) ..... Bartošovce (+Ján Lazúr - č. 156) Hertník (za veriacich)
16.08.2022 Utorok Utorok 20. týždňa v Cezročnom období alebo Svätého Štefana Uhorského (ľubovoľná spomienka)	16:30 17:45	Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Luciu - 30 rokov života - č. 2) Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Mareka a Martu - č. 52)
17.08.2022 Streda Streda 20. týždňa v Cezročnom období	16:30 17:45	Bartošovce (+Jozef, +členovia rodiny - č. 135) Hertník (+Jozefa - č. 208)
18.08.2022 Štvrtok Štvrtok 20. týždňa v Cezročnom období alebo Svätej Heleny (ľubovoľná spomienka)	16:30 17:45	Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Mariána - 50 rokov - č. 170) Bartošovce (+rodičia Helena, +Ján, +Juraj, +Margita - č. 194)
19.08.2022 Piatok Piatok 20. týždňa v Cezročnom období alebo Svätého Jána Eudesa, kňaza (ľubovoľná spomienka)	07:30 08:45	Hertník (+Jozefovia, +Ján, +Božena, +Anna - č. 218) Bartošovce (+Jozef, +Magdaléna, +Alojz - Kozáčekových - Hertník - úmysel darcu)
20.08.2022 Sobota Svätého Bernarda, opáta a učiteľa Cirkvi (spomienka)	07:30	Hertník (+Jozef Michel - č. 231)
21.08.2022 NEDEĽA 21. nedeľa v Cezročnom období, cyklus „C“	07:30 09:00 10:30	Hertník (zdr., B. pož. a milosti pre Helenu s rod. - č. 75) Bartošovce (za kňazov našej farnosti - č. 76) Hertník (za veriacich) 14:00 hod. pobožnosť (vylož. Sviatosti Oltárnej) Hertník

RÍMSKOKATOLÍCKA

AUGUST 2022

CIRKEV
FARNOSŤ SV. KATARÍNY
ALEXANDRIJSKEJ

Číslo 414

HerBartníček

Pokoj a rozdelenie

Každý človek je neopakovateľný svojím zovňajškom i správaním. Dá sa povedať, že prináša do sveta svoju osobnosť, svoje prežívanie. Okrem týchto všeobecných skutočností je jedinečné aj to, ako pôsobí na ostatných, ako si ho všetci pamätajú a vnímajú. Ved' si len spomeňme na nejakého priateľa alebo učiteľa z mladosti! Z dojmov a slov, ktoré v nás zanechal, vieme hneď povedať, aký bol. Hodnotíme ľudí dobrých aj zlých, tichých aj krikl'úňov, usilovných aj lenivých. Na každého máme svoj pohľad a vieme, čo priniesol do nášho života.

Čo nám priniesol Ježiš? Keď nazrieme do svojho srdca a hodnotíme život s ním, nemôže nám vyjsť nič iné ako láska, pokoj, oslobodenie od hriechov, pravé ľudské i duchovné hodnoty, skutočné šťastie pre človeka. Ako to, že evanjelium prináša nepokojné správy o rozdelení? Pán Ježiš veľmi rázne povedal: „Neprišiel som darovať pokoj, ale rozdelenie. Rozdelia sa otec proti synovi a dcéra proti matke, svokra proti neveste a nevesta proti svokre.“ Lk 12, 49-53 Aké strašné proroctvá z úst milujúceho Krista!

Nebojme sa! Kristus síce naznačuje, že ten, kto ho bude nasledovať, prekoná aj ťažkosti, nepochopenie a odsúdenie, ale nakoniec predsa len zvíťazí. Áno, môže sa nám zdať, že my, pokrstení kresťania by sme mali mať pokojný život plný harmónie a šťastia, Božieho pokoja. Zaiste je to tak. Evanjelium však odhaľuje, že dosiahnuť Boží pokoj a ľudské šťastie nie je také jednoduché a vyžaduje to určitú námahu. Tie prosto povedané slová o rozdelení rodín a celého sveta ukazujú na jedinú: rozhodnutie. **Rozhodnúť sa vždy správne**, aj za cenu nepochopenia, či dokonca utrpenia. Každý, kto chce byť Kristovým učeníkom, nech zaprie sám seba a nech ho nasleduje. Toto zapretie sa je v nekompromisnom postoji veriaceho človeka voči hriechu, ľahostajnosti, egoizmu či nevere. Toto rozdeľuje ľudí v mene Ježiša. Ale pozor, nie na lepších a horších, na obľúbených a neobľúbených, na veriacich či ateistov! To by bol omyl! Rozdelenie v mene Krista znamená nenávidieť hriech, no milovať hriešnika. Nepristúpiť na kompromis, ale chrániť si čistotu myslenia i činov. Je rozdiel, ak človek pozná Krista, alebo mu patrí a nasleduje ho.

Deň čo deň každý z nás robí rozhodnutia. Nielen v osobnom či pracovnom živote, ale aj v živote viery. Všetky naše skutky, ba dokonca myšlienky hovoria o tom, komu patríme a kto sme. Kto je Kristov, ten sa vždy rozhodne pre neho. Aj keď pre druhých je to nepochopiteľné, ba dokonca aj vtedy, keď si za to odnesie potupu či výsmech kolegov v práci, spolužiakov v škole, kamarátov v krčme. Ak sme Kristovi, nebojme sa ohňa, ktorý skrze neho vzplanie aj v našich životoch. Jeho oheň neničí a nespáľuje, ale očisťuje a zachraňuje naše duše. Tak nech vzplanie! (vatikánsky rozhlas)

Nezabúdame chváliť Boha?

Keď človek vkročil svojou nohou na Mesiac, bola vyslovená veta, ktorá sa stala slávnou: „Toto je malý krok pre človeka, ale veľký skok pre ľudstvo“. A naozaj, ľudstvo dosiahlo historický medzník. Ale na slávnosť Nanebovzatia Panny Márie slávime nekonečne väčší dosiahnutý cieľ. Mária vkročila svojimi nohami do nebeského raja: nevošla do neho len v duchu, ale aj s telom, celou svojou bytosťou. Tento krok maličkšej Nazaretskej Panny bol veľkým skokom vpred pre ľudstvo.

Málo nám osoží ísť na Mesiac, ak nežijeme ako bratia na Zemi. Ale to, že jedna z nás prebýva v nebi s telom, nám dáva nádej: chápeme, že sme vzácní, predurčení vstať z mŕtvych. Boh nenechá zmiznúť naše telo v ničote. S Bohom nič nebude stratené! V Márii je tento cieľ dosiahnutý a my máme pred očami dôvod, prečo kráčame: nie ziskávať veci tu dole, ktoré zanikajú, ale získať domov tam hore, ktorý je navždy. A Panna Mária je hviezda, ktorá nás orientuje. Ona nás predišla. Ona, ako učí Koncil, „svieti putujúcemu Božiemu ľudu ako znamenie bezpečnej nádeje a útechy“. (*Lumen gentium*, 68).

Čo nám radí naša Matka? Prvá vec, ktorú nám v evanjeliu hovorí, je: „Velebí moja duša Pána“ (Lk 1,46). My, ktorí sme navyknutí počúvať tieto slová, možno sa už nepozastavujeme nad ich významom. Velebiť doslova znamená „robiť veľkým“, vyvyšovať. Mária „vyvyšuje Pána“: nie problémy, ktoré jej tiež v tej chvíli nechýbali, ale Pána. Koľkokrát sa my naopak nechávame prevyšovať ťažkosťami a pohlcovať strachmi! Mária však nie, pretože dáva vo svojom živote prvoradú veľkosť Bohu.

Odtiaľto vyviera *Magnifikat*, odtiaľto sa rodí radosť: nie z neprítomnosti problémov, ktoré skôr či neskôr prídu, ale radosť sa rodí z prítomnosti Boha, ktorý nám pomáha, ktorý je blízko nás. Pretože Boh je veľký. A predovšetkým, Boh hľadá na maličkých. My sme jeho slabosťou lásky: Boh zhlíada na maličkých a miluje ich. Mária sa totiž sama uznáva za maličkú a chváli tie „veľké veci“ (v. 49), ktoré jej urobil Pán. Ktoré? Predovšetkým neočakávaný dar života: Mária je pannou a počne dieťa; a dokonca Alžbeta, ktorá bola v staršom veku, očakáva syna. Pán robí divy s maličkými, s tými, ktorí sa nepovažujú za veľkých, ale dávajú vo svojom živote veľké miesto Bohu. On zahŕňa svojím milosrdenstvom toho, kto mu dôveruje, a povyšuje ponížených. Pre toto Mária chváli Boha.

A my – môžeme sa opýtať sami seba – nezabúdame chváliť Boha? Ďakujeme mu za veľké veci, ktoré pre nás koná? Za každý deň, ktorý nám dáva, za to, že nás miluje a vždy nám odpúšťa, za jeho dobrotivosť? A aj za to, že nám dal svoju Matku, za bratov a za sestry, ktorých nám posielal do cesty, za to, že nám otvoril nebo? Ďakujeme Bohu, chválime Boha za tieto veci? Ak zabúdame na dobrodenia, srdce zakrpatieva. Ale ak ako Mária pamätáme na veľké veci, ktoré Pán koná, ak ho aspoň raz denne velebíme, potom robíme veľký krok vpred.

Denne povedzme: „Chválím Pána“, povedzme „Nech je dobrorečený Pán“, čo je jediná malá modlitba chvály. Toto je zvelebovať Boha. Srdce sa touto malou modlitbou rozšíri, radosti pribudne. Prosme si u Panny Márie, brány do neba, milosť začínať každý deň pozdvihnutím pohľadu k nebu, k Bohu, aby sme mu povedali: „Ďakujem!“, tak ako to povedia malí veľkí: „Ďakujem!“ (*pápež František*)

„Všetci bratia“ - zamyslenie (a odkaz) kardinála Jozefa Tomka

Z Božej milosti žijeme v Kristovej Cirkvi ako pokrstení. Sme členmi svetového spoločenstva, ktoré sa volá „katolícka cirkev“ („všeobecná, svetová“). Krst nás zaväzuje vidieť vo všetkých ľuďoch „bratov a sestry“. O takom bratstve hovorí pápež v encyklike s talianskym nadpisom *Fratelli tutti* - („Všetci bratia“). Toto bratstvo je však, podľa nauky Ježiša Krista, spoločenstvo všetkých ľudí. Katolícke chápanie ľudskej spoločnosti zahŕňa všetkých ľudí, bez ohľadu na rasu, reč, farbu pleti, náboženstvo a podobne. Všetci sme bratia, ešte pred prirodzeným pokrstenstvom a ponad ním!

Také „bratstvo“ musíme hľadať medzi sebou, počnúc z hĺbky srdca. Naša viera nám pomôže, aby sme ho vedeli hľadať i nájsť a žiť navzájom medzi sebou ako bratia. Svätý pápež Pavol VI. predložil túto hlbokú výzvu a povzbudenie africkým biskupom na ich zhromaždení v Kampale (Uganda) 31. júla roku 1969, keď im povedal: „Vy Afričania ste už misionármi seba samých. Kristova Cirkev je naozaj zaštepovaná do tejto požehnanej krajiny!“ A všetkých, ktorí sa báli, že kresťanská viera privedie k strate africkej kultúry, Pavol VI. uistil: „Nemáme inú túžbu, než niest' ďalej to, čo už sme: kresťania a Afričania“. Pre Afričanov to bola najkrajšia kázeň ich života. V ich citlivých srdciach prehovoril Duch Svätý. Tak sa rozbehol obdivuhodný proces inkulturácie a vtelenia kresťanstva do afrických kultúr. A v Afrike sa môže vyznávať tá istá kresťanská viera s úprimnosťou a radosťou.

Na každom svetadieli môžeme vyznávať svoju vieru. Sťahovanie národov priviedlo cirkevné spoločenstvo k potrebným krokom a obeť. Cesta za chlebom a prácou si vyžiadala veľa aj v dejinách nášho národa. Mnohí máme príbuzných v Severnej alebo Južnej Amerike, v ázijských krajinách, v rôznych čiastkach Európy. Môžeme sa pomerne ľahko naučiť niektorú cudziu reč, pohybovať sa po svete, udržiavať živý styk s našimi krajanmi.

Boh nám tak otvára srdcia na svet, na ľudstvo, na skutočnosť, že sme „všetci bratia“. Verní svojej ľudskej prirodzenosti, verní svojmu národu, verní viere v Boha, naozaj „všetci bratia“. (*Jozef kard. Tomko – VaticanNews*)

Posledná rozlúčka s kardinálom Tomkom

V súvislosti s úmrtím kardinála Jozefa Tomka bude posledná rozlúčka vo vatikánskej Bazilike sv. Petra vo štvrtok 11. augusta o 11.00 h dopoludnia.

Keďže bolo jeho želaním, aby miesto posledného odpočinku mal v Katedrále sv. Alžbety v Košiciach, bude vo štvrtok prevezený na Slovensko. Uctiť pamiatku emeritného prefekta Kongregácie pre evanjelizáciu národov kardinála Jozefa Tomka môže verejnosť v Bratislave a v Košiciach.

Podľa liturgického harmonogramu budú ostatky kardinála Tomka vystavené k verejnej úcte v košickej Katedrále sv. Alžbety v nedeľu 14. augusta od 16.00 h - do 21.00 h a v pondelok 15. augusta od 9.00 h - do 12.00 h dopoludnia. Popoludní bude prenesený do Kaplnky sv. Michala.

Pohrebne obrady v Katedrále sv. Alžbety budú v utorok 16. augusta so začiatkom o 11.00 h a hlavným celebrantom bude emeritný arcibiskup kardinál Dominik Duka.

